

[Svend Åge Petersen]

også tage hensyn til, at der er borgere, som ikke har begået noget kriminelt, der har krav på beskyttelse, at det ansatte personale i vore anstalter og arresthuse har krav på både beskyttelse og gode arbejdsforhold, og at der bør være en langt større forståelse for dem, der blev ofre for de kriminelle handlinger, der blev begået mod dem.

Til sidst vil jeg nævne, at regeringen har taget initiativ til, at der sker en væsentlig forøgelse af bevillingerne til det kriminalpræventive råd. Jeg finder egentlig, at det er det bedste, der er hændt på dette område i lang tid, og derfor bør det også ved lejligheden i dag fremhæves.

Helge Sander (V):

I den sidste gruppe forslag, vedrørende spørgsmål om indsattes rettigheder og pligter, kommer man vidt omkring, men også her gælder det, at venstre vil foretrække at afvente straffelovrådets udspil, før vi tager endelig stilling.

Ebba Strange (SF):

Så er vi kommet til den sidste del, og jeg vil starte med det forslag, der handler om arbejdspligt, fordi det, der efter min opfattelse ligger i VS' forslag, er en forestilling om, at man kan gøre livet inden for fængslets mure lig det liv, der er udenfor. Det lader sig ikke gøre. Jeg synes altså, vi skal passe på ikke at blive idealister på disse områder. Det er en unaturlig situation, det er en belastende situation, det er alt det, vi har sagt indtil flere gange i løbet af dagen i dag, og derfor er vi fælles i vores bestræbelser for at nedsætte brugen af dette afsindige magtmiddel mest muligt.

Når vi så kommer til selve livet i fængslet, er vi enige med VS i, at i så vid udstrækning som det nu er muligt i dette absurde miljø, skal folk have deres rettigheder, men lad mig prøve at sige det lidt mere konkret.

Om B 84, strejkeret. Skal det være en strejkeret ligesom den, man har på det private arbejdsmarked f.eks., hvor man jo kun har lov til at strejke i ganske særlige situationer, bl.a. i forbindelse med overenskomstforhandlinger? Skal der være overenskomstforhandlinger? I så fald mellem hvem? Mellem kriminalforsorgen på den ene side og fangerne på den anden? Mellem anstaltens ledelse på

den ene side og fangerne på den anden? Og hvis ikke der er nogen overenskomst, i hvilke tilfælde skal strejkeretten så gælde? Skal den gælde altid og uden begrænsninger? Hvad med hele det forfærdelige bodssystem, som arbejderne på det danske arbejdsmarked er underlagt i tilfælde af overenskomststridige strejker? Er der et bodssystem eller en arbejdsret, der så skal træde i funktion? Jeg synes, det er for enkelt at sige det på den måde, som VS siger det.

Derimod synes jeg, der er absolut meget god grund til at kigge på, om arbejdsmiljøreglerne bliver overholdt på de arbejdspladser, der er i fængslerne, for det er jeg ikke sikker på at de bliver alle vegne, og det var noget af det, som man bestemt kunne arbejde for.

Så kommer det med arbejdspligten. Jeg kan godt forstå, at nogle af fangerne er trætte af den arbejdspligt, og det kan jeg især i betragtning af, hvad det er for arbejde, der er mulighed for at komme til at udføre i fængslerne. Det er klart, at det er svært for de gamle anstalter, der ikke har så forfærdelig mange penge til deres rådighed til den slags ting, at følge med i den udvikling, der sker i erhvervsvirksomhederne uden for huset, men der foreligger altså arbejdsvilkår og produktionsvilkår i nogle af vore fængsler, som klart ikke virker tiltalende på de indsatte.

Derimod synes jeg, at alt det med at gøre rent, lave mad, vaske tøj og gøre alle de ting, der skal til, for at livet overhovedet kan leves i fængslerne, bør det være en pligt for de indsatte at deltage i, og derfor er jeg ikke uden videre parat til at afskaffe arbejdspligten generelt.

Derimod – og det har vi talt om før, og jeg ved, hvad der er flertallets holdning – er jeg meget indstillet på, at der skal gives en løn for det arbejde, der udføres, og hvis man ikke går på arbejde, er det løntilbageholdelse, der bliver tale om og ikke indespærring i eneceller, enrumsanbringelser og alle de andre besynderlige strafsanktioner, der sættes i værk i dag, når man ikke går på arbejde.

Så er der en af mine gamle kæpheste, og det er omfanget og kvaliteten af den undervisning, der finder sted i vore fængsler. Jeg får også en gang imellem klager fra indsatte over, at de ikke kan få den undervisning, de gerne vil have, og jeg synes, det var alle tiders, hvis man i højere grad kunne give både